

ΕΥΘΥΜΟΣ

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΝΝΗ)
ΜΥΤΙΑΝΝΗ 29 Ιουλίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 32

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΑΓΟΡΟΓΡΑΦΙΑ

Ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ» τῆς χθές γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

«... Πάντες οἱ ἔχοντες κοινὸν νοῦν ἐπεσδήποτε εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνουν ἂν κατεχράσθη τὸ ἀξίωμα του ἕνας ὑπουργός, τοῦ ὁποίου οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ γαμβροὶ καὶ λοιποὶ μέχρις ἑβδόμου βαθμοῦ συγγενείας συγγενεῖς, μεταίχον εἰς ἐργολαβικὰς ἐπιχειρήσεις, καρπούμενοι τὸ 30 οιο ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων. Ὅσον δι' ἡμᾶς τοῦτο μόνον γνωρίζομεν : Ὅτι ἐκεῖ ὅπου ὁμιλοῦν αἱ μηνύσεις τοῦ κ. Γαλάνη καὶ τὰ δικόγραφα πᾶς λόγοι εἶνε περιττός. Γνωρίζομεν ὡσαύτως καὶ τὸν νέον περὶ τύπου νόμον καλῶς.. Ταῦτα ἀπαξ διὰ παντὸς σήμερον».

Ὁ δὲ «Δημοκράτης» τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας γράφει :

«... Αὐτὸς εἶνε ὁ περιφνημὸς ἀναμορφωτῆς τῆς θρησκείας καὶ ὁ ἐξυψωτῆς τοῦ Κλήρου. Χάρις εἰς αὐτὸν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, αἱ ἀπ' αἰῶνων αὐτοδιοικούμεναι καὶ ἀνθοῦσαι δὲν εὐρίσκουν σήμερον ἐνορίας νὰ ἀναλάβουν τὰ ἱερά καθήκοντα τοῦ ἐπιτρόπου ὡς συμβαίνει εἰς τὸ Ἀκράσιον καὶ ἄλλαχοῦ, διότι ἕκαστος χριστιανὸς ὁρθόδοξος, πονῶν εὐλοκρινῶς τοὺς Ναοὺς τοῦ Ὑψίστου ἀρνεῖται νὰ γίνῃ ὄργανον μισοδοσίας τῶν ἀγομισθῶν τοῦ Παπανδρεϊκοῦ διαβίου. Καὶ τοιοῦτοτρόπως χάρις εἰς τὸν κ. Παπανδρέου—δὲν αἰσχύνεται ποὺ εἶνε καὶ παπᾶ παιδί!— θὰ καταντήσωμεν νὰ ἐκτελώμεν τὰ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Πατέρα του καὶ τὴν Μητέρα του Μαρίαν καθήκοντά μας, ἐντὸς τελευτῶν, ἀφοῦ οἱ ἱεροὶ Ναοὶ, οἱ ἀπ' αἰῶνων τρέφοντες διὰ τῶν δίσκων τῶν πάντας τοὺς ἐν αὐτοῖς κοπιῶντας ψάλλοντας καὶ ἐργαζομένους μηδὲ ἐπιτρόπων τινῶν ἐξαιρουμένων, κατεδικάσθησαν εἰς μοιραῖον κλεισίμον. Ἀλλὰ τί περιμένει κανεὶς ἀπὸ ἕνα ὑπουργόν, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία λέγει : «Παπᾶ παιδί διαόλου ἑγγόνι ;» Ταῦτα διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸ σημερινόν μας φύλλον».

Ἄλλους λέγ' γιὰ τὸ Πλουμάρι

Ὁ «Ἀλέξανδρος» δ... Μέγας κ' ὁ κὸρ Γιώργης τὸ θηριὸ θὰ μᾶς πᾶει ἀπὸ τῆς Γέρας γιὰ λιγάκι φρέσκο ἀγέρα κ' ἀπ' τὸ ἥρωϊκὸ Πλωμάρι στὸ Καμένο τό χωριό, μόνο μὲ δραχμὰς τριάντα ! Τὸ θηριὸ περᾶ ! Στὴ μὲνάντα !..

Ἡ ΜΑΥΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ἡ Εἰρήνη σπαίρνει ἀπὸ τὴ μιὰ κ' ὁ Πόλεμος ὀργώνει ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴ μεριά. Καὶ δῆτε τί φυτρώνει. Ἴδρο ἔπουξίπειν ἡ Μάνα Γῆς, φυτρώνουν θησαυροὶ μὰ ἔπου τὸ αἶμα χύνεται, θανατεροὶ σταυροί.

(Τοῦ κ. Γ. Ι. Κακαδέλλη)

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΕΤΗ

(Τηλεφωνικῶς)

Ἐἰ περὶ ἀφοπλισμοῦ τί νέα ἀπὸ τὴ Γενεῦη !

— Νὰ κοντύνει καὶ νὰ κόψει τοῦ ἐχθροῦ του τὴ πιστόλα ὁ καθένας τους γυρεύει.

— Τὰ καλαμπούρα νὰ σταθοῦν παρακαλῶ κατὰ μέρος καὶ νὰ μᾶς πᾶς σοβαρὰ τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

— Τὰ σοβαρὰ εἶνε τὰ παρακάτω : Ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ κοντύνουν ὅλα τὰ κανόνια μιὰ πιθαμῆ. Ἐγεννήθη ὅμως τὸ ζήτημα ἀπὸ ποῦ νὰ τὰ κόψουν ἀπὸ μπρὸς ἢ ἀπὸ πίσω μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν πολλῶν γνωμῶν ἐπεκράτησε τοῦ τούρκου ἀντιπροσώπου ἡ γνώμη νὰ κοποῦν ἀπὸ μπρὸς, ἡ καθόσον ἡ περιτομὴ γίνεται πάντα ἀπ' ἐμπρὸς ὡς εἶνε φυσικόν. Τὸ ὀπίσθιον ἀπεφασίσθη νὰ μείνῃ ὅπως ἔχει γιὰ νὰ εἰσάγονται αἱ ὀβίδες.

— Καλὰ καὶ γιὰ τὸ διαμέτρομα τῶν κανονιῶν ;

— Αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὰς διαθέσεις τῶν κατόχων ὀβίδων.

— Δηλαδή ;

— Ἄν αἱ ὀβίδες εἶνε κατασκευασμένες σὲ μεγάλο καλὸμπερ καὶ ἡ ὀπὴ τῶν κανονιῶν πρέπει νὰ εἶνε φαρδιὰ κτλ.

— Καὶ γιὰ τὰ θωρηκτά ;

— Θὰ κοντύνουν κανὲ δυὸ μέτρα τὰ κατάρτια.

— Γιὰ τ' ἀεροπλάνα ;

— Ἄντι νὰ παραλαμβάνουν ἐκατὸ ὀβίδες γιὰ βομβαρδισμό θὰ

παραλαμβάνουν μονάχα πενήντα. — Πολὺ ὠραία. Μήπως ἔξερις τίποτε γιὰ τὸ ζεύγος Τοῦμπα, ἀπὸ τὴ Γένουα ;

— Μὰ γιὰ τὰς περὶ ἀφοπλισμοῦ προσπαθείας τῆς Τοῦμπα τῆς ἐβόθῃ ἕνα βιρὺτιμο βραχιόλι, δὲν εἶνε ὅμως καθόλου παράξενο ἵκανε καὶ καμμιά τοῦμπα, ἀνθρωποὶ εἴμαστε... Μπήκες ;...

O. N. ΜΑΓΕΡ

ΛΕΣΒΙΑΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΚΡΥΦΤΟΥΓΡΑΦΙΑ

Γι' Ἀντώνης ἦταν μουρὸ ξ' ὀυνὸ τσ' ἰστὴ δλ' ἀντ' ἀσπάθα. Γραμματέλιχ ἐν ἐμαθὴ πούλλα γιὰτὶ γ' οἱ γουνοῖνε βάλασ' ἰντεν οἱ ζαναχάκτ, ἄ μὰθ πακτσηῖς. Μεθ (1) τένουμανε ἤξερὶ τσ' ἐγραφεῖντου του, ἔ, τσ' ἰ φημιρὶδὰ διόβαζι. Θὲν ἦταν ἰσ' αμι δικοσχιτὸ χρουνὸ ποὺ ἐκράθητι τ' ἐτέχνηντ τσ' ἰνητέψτ' ἰ νὰ γένῃ ἄθριπου. Πῆγι παραγιὸς στὴ χώρα σ' ἕνα μπικκάλικου. Τιμιγιουε τσ' ἰ σπὶδς ἐάν ποθνταν εἰχνητον ἀπὶ καλό, Ὁμιστουκλῆς τ' ἀφιντικὸντ τσ' ἰηδλίντεν ἄ τσ' μὰτι σπίντεν. Φτὰς πάλι κβάνι νιρὸ τοῦ βρὰδ σποδ σπὶτ τσ' ἰ, τ' χρεγιέζντεν γι' ἀφιντικέιναν. Μι λίγχ λόγια κέρνα μιὰ ζουγη ποὺ ἐν τνὴ πέρνα σποδ σπίντεν.

Ἄμ' ἔλα ντὲ πάλι ποὺ ὁμοῦντεν τσ' ἰ πὸτι πὸτι τ' ἰν ἀγαπτενητ τοῦ Μαργέλι, τσ' ἰν ἡμπόργει ἄ τσ' μνηθεῖ. Σὲν ἡπέρσει καμπόσευς τσ' ἰρὸς πγιάσιντεν τοῦ θελανίδ. (2) Φιὸς ἦταν σι' ἀργαστήρ ἄμ

νοῦσιντ ἦταν σιὸ Μαργέλι. Εἰχι ἔιτσ' οὐ τοῦ κουπιλάρ. Βλέπεθ ὁμερῶν κουπιλοῦδ, τ' διαθὸλ ἡ κὸρ.

Ἦρει Μάγιουε τσ' ἰ τὸ τραντάφλα πέρνον τσ' ἰνταν. Τσ' ἰ ἐάν ἀδιντινὰ (3) τὰ Καστρὸν τὰ κουπιλοῦδῖα πειροῦσαν κὰθὰ βρὰδ ἐπ' τὸ μαγαζ' ἰ μ' ἰκτ μὰτς, ποὺ κἀνον τοῦν Ἄντὸν ἄ ἡμῆτι τοῦ Μαργέλι γιὸν πούλῳ. Ὁμοῦντεν καημένους τὰ μαλλιὰτς τὰ κατσαρὰ ποῦβαζι ἕνα τριγιαντιφλου ἀπὶ διέ' ἄ πάντα τσ' ἰ τραγεῦδγει μὲς τ' ἰν κριδθατῆ. Τσ' ἰ τοῦ τραγεῦδδιτς ἀηδουῖσευ : «Ὁ λιγνὸ μου τσ' ἰκαρῖσι ξ' ἰνητικὸ ὅ μὰς χουρῖσ' εἰ.» Τσ' ἰ ἀκουξ' ἰλὸντεν μὲ τ' ἐέσυλα σποδ χὲρ τσ' ἰ μὲ θευσκευμένα μάτια. Τ' ἀφιντικὸντ ἡδλῖπίντεν τσ' ἰν ἡμπόργει ἄ καταλὸδ τίντα πᾶθιν' τσ' ἰεμγιγντεν (4).

Τώρα-τώρα ἡδγαν τσ' ἰ τὰ τσ' ἰρασέλια. Τσ' ἰεσσυ ἡδλῖπι τ' ἰ χουριανοῖνε νὰ κβανιοῦν τὰ τσ' ἰράσ' ἄ ὁμοῦντεν πούλλα πρᾶματς. Τ' ἰ ἀχειλιαντς ποθνταν ἐάν τρουγανὰ τσ' ἰρασέλια' καταποδ (5) τ' ἰν τζ' ἰρασ' ἰντεν π' ἀἰβῖνι τσ' ἰκανῖντα κερὸδ τὴ τζιλιάντ' τοῦ Μαργέλι π' κατῖβαζι τσ' ἰράσ' ἄ μὲ τ' ἰν καντζουρῖδα τσ' ἰ τραγεῦδγει, τσ' ἰ φινόνταν γι' ἰντῖσιντς (6) τσ' ἰκ σποδ γόνατου τ' ἰ πρᾶσ' ἰνδῖς, τ' ἰ δρουσ' ἄς, τὰ νιρὰ. Τσ' ἰνισιέναζι. Μιὰ νύχτα πλιὰ ὅς τσ' ἰντ' (7) πούλδ κουρκαμῖντεν ἐν ἡμπόργει ἄ τσ' ἰμνηθεῖ. Γόρσι ἀπ' τὴ μιὰ γύρσι ἀπὶ τ' ἰν ἄλλι, τίπουτς. Ἦταν πλιὰ ἀπ' τ' ἰς κουρῖοι ; ἦταν ἄπ' τοῦ Μαργέλι ; Ποῖδς ἔξερ !

Κατὰ τὰ μισάνηχτα πῆρ' ἰν ἀπόφασ'. Σ' ἰκόντε, παῖρν' ἕνα χρετὶ τσ' ἰ τοῦ μουλιβουκόντεντεν, ἀνοίγι τοῦ πανθὸρ γιὰ νὰ φέζ' τοῦ φανὸρ τ' ἰς Ἀημαρχῖα, ἐγρῖφι ἔ, τ' ἰ γρᾶφι, ἀφῖνι τοῦ χρετὶ πᾶς τοῦ μαξιλάριντ τσ' ἰ γίντεσ' ἰ ἰφνας.

Τ' ἰν ἀδγὴ τ' ἀφιντικὸντ, ἰεσ δῆτις εἶδι ποὺ ἐν ἡσ' ἰκὸθτ' ἰ Ἄντωνῖς ἔ ν' γυρέψ' τοῦ κλειδὶ τ' μαγαζ' ἰ, πῆγι σ' τοῦ τσ' ἰλλαρκέλι (8) ποὺ ἐπιφτι παραγιὸς ἄ δει μπάγι ἦταν ζυμπόυνς. Μπαῖνι μέσ' μὸδ τὶ νὰ δαῖ ! Ἄντις τοῦν Ἄντωνῖς μὲς τὸ σπῖρωμα ἕνα χρετὶ τ' ἰ τραμαδαθ τσ' ἰ γρᾶφι μὲ μίγένε γραμματῆρις :

ΓΑΡΑΦΥΩΤΑΤΘΑΤΤ.

Ὁμιστουκλῆς, κουκκάλεσι. Ἐν ἡξ' ἰρι τὶ ἄ βάλι μὲ τὸ νουτ. Μαλαβόθτεσ' ἰ γι' Ἀντωνῖς, γῆ εἶνε τίπουτς κακὰ σ' ὀνθῆματς ἔφτε π' γράφτ τοῦ χρετὶ ; Διαλευγῖσ' τσ' ἰ ξουνοδιαλουγῖσ' τσ' ἰ πειτα εἶπει : «Τὸν παλιουκρῖατῖ κουρὸδιψι τσ' ἰφγι».

Σὲν ἡξ' ἰμέρσει μιταχιά, ταχτέρ

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΔΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	160
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ Αρχ.	2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

-ταχτέρ νά γι' Αντώνις :
— Καλλιμέρα αφιντικό! — Τ'ν κατ'ήσ την ημέρα κουπρίτ! Ποθ γύρζις ρέ κιαρτζι, χώρις ά ξέρου χάμπάρ; — Έμ πού; σ' άφηκα μαθ έγράμμα στου τσίλλαρχέλι, γιά νά μή σι νοιώσου! — Τι γράμμα ρέ ππλαδέ; Γράμμα είναι έγι- τευτου; Τσ' ήβγαλίτευ άπ' τού μπιζαχτά! — Ναι, αφιντικό. 'Ι- παιδήις ήταν εκουτνά τσι διά- ζουμ τσ'όλας έρχαμα με τά έρ- χαίτ ντευν. (9) Έν ήμπόρις ά τού καταλάδ; γή; Νά έλέπειτα ένα ένα ά στα έξηγώ. «Γι' Αντώνις Πήγι 'Α Φά Τσίρσί'α 'Ωσ'εμι Τ'ν 'Αγιάσ'ου Τσ'ι Θάν 'Αρι Τα- χιά Ταχτέρ».

Γιού Θ.μιστρουκλής έσ'ουρνι τά μαλλιάντ γι' άθριπου. 'Υστερ άν ήβάζταξι, γέλασι, τσ' ειπι:—Γιά, τ'ς 'Αγιάσ'ωτις γιά! Σ'εις ρέ ξέριτι τσ'ι κρυφουγραφίγια!

— 'Αμ σ'δ μαθ έ μ' έμαθις ω αφιντικό;

— Πότι ρέ μπάσταρδι;
— Έμ έδ μ' ειπις πούς τού Ι. Χ. Χ. πού γράφτ'ς πάς τού φάκιλλου τσ'ι τούν παχάινου σ'ν ώμουρ τ' χήρα, θά πεί 'Ιδίας Χείρας Χήρας;

ΚΟΠΣ

ΓΛΩΣΣΑΡΙ : 1. 'Αλλά. 2. Στενοχω- ρήθηκ. 3. Γιαντινά, έπίτηδες. 4. Τόν μάλων. 5. 'Υστερα, κατοπίν. 6. Οι γά- μπες της. 7. 'Αν, και. 8. Μικρό κελ- λι. 9. Τά άρχικά των.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΕΘΑΜΕΝΩΝ

Τά φύλλ' άρχισαν πέφτουνε τώρα στο θανάτό μου θά νοιώσεις τó φθινόπωρο διπλά λυπητερό. 'Ερχόσουνα στο μνήμα μου και φίλα τó Σταυρό μου και μέσ' άπό τόν τάφο μου τó ξέρεις σ' άγροικώ. "Ας μή σ' άνακαιίζουνε τά πάθη αυτου τού κόσμου. 'Εσύ είσαι άνώτερη γιαι' είσαι όλη ψυχή. 'Αψήφικτα κ' έρχόσουνα γλυκιά μορφή και δόσμου και δώ μέσα στο χώμα μου λίγη παλιά ζωή.

Mariam

ΣΗΜ. «ΤΡΙΒ.» Είς την ποιητριάν μας άρέσαι νά αλλάξει συχνά υπο- γραφήν. 'Η σημερινή Μαριάμ είναι και πάλιν ή όις Μ.Γ.

ΙΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

(Γνήσιο)

Λυρατζής παίζει τη λύρα
Λυρατζήθινα χορεύγει
τσ'ι τά μικρά τά λυρατζήδέλια
γίνουνοι σάν τουμπανέλια.

(Μά τού κατακνάρ τ' λημοθς
έν έν έφτου κ' βαζ'ι νοθς).

Λόσις : Ροδάνι-άνεμη-μασοθρία

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Με την κιθάρα

Ξέρεις τί λέω άγάπη μου ;
Καιρός νά παντρευτούμε
πώχει καρπούζια μιά δραχμή
νά τρώμε νά γλεντούμε.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Οι γάτες, τέ σκυλιά, οι χωρο- φύλακες, οι στρατιώται, ό «Ελεύ- θερος Λόγος» και ό «Δημοκράτης» ζυινεν γιά νά τρώγανται.

§ 'Η Λέσβος; περάγει έλαιον, λαδάδες τινας και πολλούς φορο- λογουμένους.

§ 'Όταν οι γυναίκες γίνουν ει- κοσι χρεών πύουν νά ζούν τέ καλοκαίρια.

§ Έκν ό Πραξιτέλης ήτε σύγ- χρονος οι άπόγονοί μας θά άθεά- μαζαν τόν Καρατζάν και όχι τόν 'Ερμήν τού Πραξιτέλους.

ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΤΟΥ ΜΠΕΓΙΑΖΗ

Με την ευκαιρία τών γάμων τού αγαπητου συναδέλφου κ. Θασίλη Λεφκία (Μπεγιάζη) δημοσιεύουμε ένα σατυρικό τραγουδάκι του, πού άναφέρεται στην άφρόνιστη νεα- νική ζωή τότε πού έ καθένας μας έρωτεύεται μονομιās όποιαν όμορ- φη άντικρύσει, τή μιά 'Ιστερ' άπό την άλλη ή και πολλές μαζί, συ- νήθως χωρίς νά τó παίρνουνε χαμ- πάρι οι έκείνες μας.

ΣΑΤΥΡΑ

Μην πεις, αδέλφι, ή λόγος μου πώς είνε παλαβάτος :

Μέσα στην πιάτσα καφενός μου φαίνεται ή καρδιά μου. Πάνε κ' έρχόνται όλημερίς οι πόνοι οι ραχατλήδες.

Γύρω στην ταβλα στρώνουνας και παίζουνε σκαμπίλι.

Και τó νταή τόν 'Ερωτα γιά κεραστή τόν έχω.

Μπαίνει και βγαίνει και κερνά τζάμπα και βερεσέδες.

Μηδέ ρωτά τ' άφεντικό, μηδέ τó λογαριάζει.

Νάθελα βγώ καρμιά φορά νά μίσω βερεσέδια

Σαράντα κιούπια γιόμιζα κι' έξηνταδυό σακκούλες.

ΜΠΕΓΙΑΖΗΣ

'Εχομεν την γνώμην — έκ πεί- ρας—ότι ό φίλτατος Μπεγιάζης άν επιχειρούσε νά τó γράψει σή- μερα παντρεμένος, τó ίδιο τούτο τó τραγουδάκι, θά τó διατύπωνε άλλοιώτικα, έτσι άπάνου κάτου.

ΣΑΤΥΡΑ

Μην πεις, αδέλφι, ή λόγος μου πώς είνε παλαβάτος :

Πάντα στην πιάτσα καφενός μου φαίνεται ή καρδιά μου, μά πού τόν πηρε'άρωτητα ή όμορφη ή 'Αγάπη.

Σάν πρώτα πάνε κ' έρχόνται οι πόνοι οι ραχατλήδες,

γύρω στην ταβλα νά στρωθούν νά παίζουνε σκαμπίλι,

μά τó νταή τόν 'Ερω πιά γώ κεραστή δέν έχω,

νά μπαϊνοδγαίνει νά κερνά τζάμπα τούς μπατακτοήδες.

Δέν είμαι γώ τ' άφεντικό τώρα, μόνο ή 'Αγάπη.
Κ' έχει κλειδί στο μπιζαχτά λουκέτο στο ντουλάπι.

ΤΡΙΒΟΛΕΤΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στόν κ. Πανταζή

Κλαίγαμε μεις γελούσε ή Χιός
πού σ' είχε κερδισμένο.
Και μās ξανάστειλεν ό Θιός
τό δικίο τó κλεμένο.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Φαγάνα (ή) έν τού φάγαινα ή. φάγέδαινα = άχόρταστη πείνα, λίμα. 2. Πλήγη γαγγραινώδης κα- τατρώγουσα τά κρέατα 3. Είδος άτμοπλοίου με μακρουλον έργαλει- ον εις τά όπισθεν ύφάλά του κα- τατρώγον την λάσπην τού λιμένος και τά ψιλά τού λιμενικού ταμείου.

Γερανός (ό) Γνωστόν πτηνόν. 2. Είδος πλωτής μηχανής, πού κά- μει άργούς περιπάτους έντός και έκτός τού λιμένος μας, με προσωπι- κόν μισθοδοτούμενον ύπό τού λιμε- νικού Ταμείου κατά μήνα, είτε 30 είτε 31 τραβάει.

'Ογκόλιθες (ό) Τετράγωνα μπλόκ, χτισμένα με σάπιες πέτρες και ξεθυμασμένον ασβέστη και πορ- σελάνα, και προοριζόμενα διά νά κάμουν άνάμεσά των οι συμπολίται τó ψιλό ή και τó χονδρό τους τó νερό. 'Ηδη τά χρησιμοποιεί ό Γε- ρανός ως βάρη άσκήσεως και διά νά περνά τόν καιρό του, μέχρι της ημέρας της μισθοδοσίας, ευχάριστα.

Χρεωστάσιον (τό) Στάσις τών χρεών. Τό τοιοϋτον έφηρμόσθη διά Νόμου εις πολλά μέρη της 'Ελλά- δος, όπου όμως οι ήγέται τού έμ- ποροεπαγγελματικού κόσμου δέν έ- πρόδοσαν εναντι ειδικών χατηρικών πιστώσεων την έμπιστοσύνην των έκλογέων των.

ΛΟΓΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Τό σιδηροδ, σκεδός συντρίβει τó κντακεράμιον». Νικ. Σάλτας

«Τά νερόβρσκα κολοκυθάκια ά- ννεώνουν τόν κευρασμένον όργα- νισμόν». 'Ελευθ. Εύσταθίου.

«Θέλι κ' ά δά θέλι ό πεθερός παίρνει τά λάδια του δ γαμπρός» Παιτινός

«'Η πλέον θεάρεστος; άγαθοεργία είναι ή όποστήριξις χηρών και όρ- φανών». Πατρόπουλος.

«'Όποιος έχει τά γένεια έχει και τόν... Γεννάδιον». 'Ιάκωβος

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΕΝΑ ΤΕΡΑΣ !

— Περάστε κύριε νά δητε τó τερας της φύσεως. Ένα άλογο με τó κεφάλι στη θέση της ουράς και την ουρά στη θέση τού κεφαλιού. Περάστε. 'Εφώ'αζε παίζοντας ένα κουνούνι, έξω άπό μιά τσαντήρα ό κλανόδιος θανατοποικός.

Οι περίεργοι περνούσανε μέσα και βλέπανε πράγματι ένα άλογο δεμένο στο παγί του άπό την ουρά !

—ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ—

ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΙΣ

Περί ώρας έσπερινάς έμπροσθεν ήμιάτέρου έπιστημονικού φαρμα- κείου πιτίρ... πιτίρ τσάφ... τσάφ... έίτρεχον διέρχονται όποιον μοτο- σοκολέτα λέγουν, γικμάν γκιντέρ, και εύώδισαμός δενζίνης γίνεται.

Μποθ μοτο- σοκολέτα νιν εζερνιέ ως νά λέγώμεν έπί έίτρεχον τού- εστον, έμπρο- σθεν μεν άνήρ όπισθεν έξέγυνη εύρίσκονται.

Θάμα όλι- γον τι σκα'ιθα- λιστικόν, ός καθώς γυνη άν όρικώς περι-

σταται δηλονότι σκέλη άνοιχτά έ- χων, και όπισθια έξέχοντα σφαι- ροειδής.

'Όντάν σόνρα έφέντημ, άνήρ νά στρέφει όπισθιά του ει; κυρίαν ή δεσποινί'θαν άπρεπός είναι μεπ και πκρά φύσιν...

Τούτων εδως έχων Γ.οβανάκης κατακρίνει σπέρ τούτου και κα- λεί 'Αστυνομίαν ν' άπαγορεύσει κυρίας και δεσποινίδας όπισθεν άν- δρών νά περιετννται, καθέτι άνήρ χρεωστικώς όποχρε:σται εύλάν εις έπ'θλεψιν και περιφρούρησην γυ- ναικός και έμπροσθεν και όπισθεν.

Μετσοκολέτα πιτίρ... πιτίρ... τσάφ-τσάφ... γιαμάν γκιντέρ άμά, άνήρ έδύνατον έπιτηρήσει όπισθίως καθημένην κυρίαν και δεσποινί- θαν...

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- ΧΡ. ΜΠΕΝΑΚΗ. «Τά άγγλικά κα- σμρία τού Βόλου».
- Δ. ΤΑΣΑ. «'Η Γκινέα» Μελέτη επί τού Αιγυπτιακού νομισματος.
- Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. «'Η άποκατάστα- σις τών προσφύγων».
- Γ. ΖΕΓΙΜΠΕΚΗ. «'Η Γερμανική ά- νευ διδασκαλούς».
- ΖΑΦ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΥ. «Τό ζευγάριμα διά της ρινός».
- ΑΠ. ΝΤΑΗ. «Τά θέρμα τού Κόρφοσ κατά της στερρότητος με πρόλογον κ. Γ. Μανούσου, κριτικήν κ. Ι. Κοκιοπούλου και στατιστικούς πίνακας κ. Τάσου Πα- πανικόλα».
- Δ. ΠΑΓΙΔΑ. «Τό άταλιέ».
- ΑΝΑΣΤ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ. «'Όταν τó φρολόγιον δείξει έξημέση».
- ΕΤΙΕΝ. «Τό σουτιέν».
- Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ. «'Η όποχρεωτική φιλοξενία».

Τ. Τ. Τ. Τ.

Κον Π. Χατζηβ. 'Εθνηοισθή με ά- κάντηον.
Τζουόνταν. Ζητούμεν ευγγέλιον.
'Αλλά δέν όπρηχε κακή πρόθεσις.
'Αν γνωστόην. 'Εθνηοισθήοον. Εύ- χαριστούμεν. Περιμένουμεν νεότεροι.
Τραπέζιτικόν. Τό δημοσιόοομα.
«Εξ είθα στην 'Αγροτική με κείνονε στη ρούμα κι' άπό τή ζούλια μου, κακή, μούρθε νά κάνε τούθικα».
Σπουδαία τά λάχανα πού θά κάνετε πιά μιά τούρκα. 'Αλλος στην θέση σας δέν άφωκτενοθεσ.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ - ΑΣΤΙΒΕΣ - ΑΓΑΝΑ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΔΟΣ ΔΤ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Πρόσφυγινης Συνοικισμός)

Η ΓΑΛΛΟΠΡΕΦΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΑΞΙΔΙΑ-ΛΟΥΤΡΑ

Υπό Βαρωνίσκης ΤΑΦ

Η Μάμη μου Βαρώνη Στάφ έλεγε να προφυλασσόμεθα από τας σχέσεις, ως συνάπτεται εις τα ε- τρώπλοια καιτά λουτρά, και να ε- ρωτώμεν να μανθάνωμεν περί του παρελθόντος και της υπολήψεως των ανθρώπων που γνωρίζομεν εις τοιαύτους τόπους, πριν τούς επι- τρέψωμεν να εισέλθουν εις την οικίαν μας. Άλλ' η σεβαστή μου Μάμη εδν ήβουρε τί έλεγε. Είχε ξεκουτιάνει όταν έγραφε το σκ- βουέρ βιβρ της. Έαν την ήκούα- μεν σήμερα θα έπρεπε να μένω- μεν σάν κοῦκοι εις τα σπίτια μας όλομόναχοι. Διότι εως παρακαλώ, πόσοι άνθρωποι υπάρχουν εις την εποχήν μας με παρελθόν έμειπτον και υπόληψιν λευκήν; Σχεδόν κα- νείς. Και αν είνε και κανένας που κατώρως, φτύνοντας αίμα να δι- ατηρήσει έσπιλον το παρελθόν και τό όνομά του, έρχονται οι ζη- λήφθοι και τόν κάνουν κουρέλλι με τας ευκοφντίας των.

Μην έκούτε λοιπόν την ζευ- ραμένην μου Μάμην, άγκαπηται μου άναγνώστρια. Άπευθόνεμαι προς Ύμās, επειδή ένας άνδρας χωρίς οικογενειακάς σχέσεις ζει, μια γυναίκα όμως ποτέ. Ο άνδρας γυρίζει έξω ή γυνή μένει εις τό σπίτι. Ένα πράγμα μόνον σās συμβουλευώ να προσέχετε πολύ, πριν πάσετε εις τας άγέλας νέων φίλων σας: Άν είνε έχέμεθοι. Ο- λα τά άλλα είνε παραμύθια.

ΒΟΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Η ΒΟΥΑΗ

Άμ' τό Σχολείον του Παιτινού Νά αυτά λοιπόν συμβαίνουν εις αυτό τό μέγα χάνι, και γι' αυτό κι' ό τόπος τοῦτος δυό κερδίζει, δέκα χάνει. Τή χιλιάρα (*) τους και πάλι οι πατέρες θα τσεκώσουν και στο νέο μας τό χάλι τραχανά θα ξαναπλώσουν. Τή χιλιάρα | τή χιλιάρα | για τόν κάθε μας πατέρα φθάνει με τό χουλιάρη, τρώμε δέξες κάθε μέρα. Τή χιλιάρα κι' άλλη μία τή χιλιάρα κι' άλλες δυό τι τό κλαίει τά ταιμεία: Είνα κούνα ρημαδιό. (*) Τήν εποχήν εκείνην ή βου- λευτική άποζημιώσις ήτο μόνον ένα χιλιάριχο.

Νέος καλής οικογενείας με πο- λιτικόν μέλλον εδρύ, κερδίσας ά- πό τή λαχείον της Άγροτικής έσο- τής κρεββατοκάμαραν καρυδέλιαν ζητεί νόμψην προς χρησιμοποίη- σιν της.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΔΑΔΕΙΤΟΥ

Τι θα πει νάχης, γκμπάρι, φίλι! Έγισο'ι ποῦμ άπλητισμένους τε' ήλιγα γ' ή φουδρασμένους είνουδέχους θα μ' τ'ν κάρ τ' γνοόδαμ, φάτεμι γ' ή Παναγιούδαμ το'ι πλαλιθ στοδ Μυριθίλι το'ι θκαίτ' μας ένα χιλιάρην το'ι πιτούσαμι άπ' τ' χαρά μας γώ το'ι του Νικουέλι του τελιάρκου(1) Τώρα ει κανέν ε κετοῦμι το'ι από φέσ' στραβά φουροθμιω Σώσαμι τά πράματα μας οβλα, ακόμα το'ι τ'ν τι-

μή μας. Πέτρα ρίξαμι στ'ν Ά- [θήνα] πώφαγι τή μ'σή τ' ζου- [τή μας,] γ' ή γλιτζ'άρα ή φου- [φουκετίν] το'ι άρμινίζουμι. Για βάλι! Ναιρατου θκρω τοῦ βλε [που!] θα δριθό στ'ν Άγιέσου [πάλι]

τώρα πās τοδ παναγώρ που γιμίζ' είνεις κουπέλις —μι φτανάλια το' δχι μι σέλις— το' είνι ε τ'ς πεις μας εῦδ πουτήρ πι τ' μουρφιά, τ' είνι άγκρισμέλις. λέφτιρις το'ι πανταρμένις, το'ι γερζιν μουναχας τουν. Μπινουβγαίνιν στα σευθέρια, στα τε'ηκέρια, το'ι στ' άμπέλια το'ι δουγίζιν τά μπαγίρια μέρα νόχτα άπ' τά γέλια το' άπ' τά γλυκά τραγούδια. Το'ι τ'ς άκοῦς άπ' καρσ' το'ι οι πιάνι καλαδουμές το'ι, θαρραίς, είνι άντζιλοδία μες τ'ν Παράδσου φτές, το'ι σ'δ μες άπ' τ'ν Μόλασ' πειρασμός!...

Ιτύπα του καμπόρς το'ι λέλει, καπτάν Γκιόφα,(2) μιρακλή ή μες πās στοδ τόπου πάλι του χιλιουμπρικιτλή. Δάλειτου, Καπτάν Κουστή το' ερχιτι ή σαρακουστή(3)

Καλά ξέρς μι τά πουδάρια γώ ήθιλα ε γυρίσου πίσου. Τά καμπόρια σαχτατο'ίζιν(4) εάν κακουμαθμένα μλάρια που πλαλιθόν το'ι οι τατο'ίζιν(5) με φουδθκα μην άργήσου, τ'ς Παναγιός μη δέν προυκάνου. Έφτοι π' μ' λέγαν εν έχι θρόμου το' ε μπουρε ά τά έμπιδράφου καλαδός εμι να τ'ς πατέφου! Μό ε δλέπου(6) τουν ταχυδρόμου πώρχιτι μι τά πουδάρια το'ι μουράτ' σ' οβλι τ'ς Άγιασεθις γράμματα άπ' οβλου τουν κόσμου! Άλλα στέλσ'ιντα Καπιθις άλλα άρχώντι π' τά Κατάρια άλλα άπ' τ' Στύψι το'ι τ'ν Άφρικη το' άλλα το'άκ π' τ'ν Άμρικη. Ξέρου γώ, στρουτζ'λη είνι ή ής το'ι 6. αίνι θρόμους, με π' άργεις. Το'ι γώ διάζουμ νάρτου πίσου. Ειδιμή ήξιρα τά πήσου: Τ' σέλαμ ήθιλα να κάνου(7) τά τσιρβόλιαμ να τά φέζου(8) τ' γούναμ να άντουκισαθ(9) ναβγου στοδ Μηττό(10) Ισ'α πάνου το' εγισο'ι πλιά να διαλοισαθ τά καλιμέναμ να τ' ανοίξου, ναδρου γώ του μουνουπάτ που οι θγατ' το'άκ πās τ'ν Πλάτ άπ' τ'ς Σκοθνις απόδ πάνου. Το'ι δατιρα ξέρου τί κάνου: Μες τ'ς Τριγιθ(11) θα κερτατλήσου το'ι μι μιās θάν άνιφουρίσου να πατήσου τ' άμπουλάδια(12) ναδγου μες τά Μιραχλάδια(13) να σκαλώσου πās του Διάκα(14) το' άπ' τ' φλέγα(15) πλιά μι μία, καλλιχερσία άνισμιά να βριθό το'άκ μες τ' αφαμάκα το'ι να πω στοδ Ζερντιέλι απήσιμ(16) ένα καφιτάλι!

*Άγι, Καπτάν Γκιόφα, λέλει

κνήσ' το'ι, με «Φουκίου» πλάλει. Δάλειτου, καπτάν Κουστή, το' εφταξή ή σαρακουστή. Δάλει του το' ε δλέπου τ'ν ώρα ν' άνταμώσου μι τ' θουδώρα του Μπουτέλι να νταχιρντίνου(17) το'ι του μλάρ να κασ'ανίσου. Δάλει του, το' ε νιγκρωγίθκα(18) με π' τά θηθκα παλαδθκα! Δάλει του, Καπτάν Κουστή, πριν πιασ' σαρακουστή! Θέλου Καστρινές να γνέφου το'ι στοδν Κήπου(19) να χουρέφου. Για τ' Κακοθργου(20) του κλαρίνου γώ το'ι τουν Καστάνιμ(21) δίνου. Δάλει, Καπτανέλιμ, λέλει! Ντέ, «Φουκίουναμ» ντέ, πλάλει. Γώ για εθ θάν άγουράσου ένα παμπουρέλι εσ'μένιου το'ι θα πζ να του κριμάσου κάτου άπ' του μαλαματίνιου τ'ς Μιχαλόχαρς του καντήλι! Γώ στικέρνουτς τ'ς καλοί τ'ς φ(λι). ΤΙΝΙΣ

ΑΞΕΙΟΛΟΓΙΟ: 1. Το παιδι που πεί- σχει από διάρροια, και κάνει «τσιλές» δηλ. ρυστά περιττώματς. 2. Κ. Γκιό- φης. Άπ' τούς πιο δημοφιλείς Έλλη- νας πλοίαρχους που κυβερνά τώρα τό ε- τρώπλοιο «Φωκίων». 3. Το δεκαπενταέ- γουστό που είνε ή χρυσή εποχή της Ά- γιάσου λό φ της συσσωρεύσεως ξένων προσκυνητών. 4. Δέν πηγαινουν στρωτό δρομο δηλ. άρχιμάνι. 5. Τσακίζου. 6. Μήπως δέ δλέπω; 7. Όταν πρόκειται να παζοπορήσουν για μακρινή πορεία οι θρακικές άνασηκώνουν τη σέλα τους πί- σω και την περνούν μεσα στο ζουναρι τους για να μην τούς άμποδίζε. 8. Να τά δέσω σφιχτά με τις λα' άρες για να πατοῦν στερεά. 9. Να την προσαρμόσω δεμένη στον ώμο μου. 10. Στόν Ύμητό της Άττικης. 11. Τριόδος, τριστρατό. 12, 13, 14 και 15. Όνόματα λέφου, χα- ράδρας, βουνού και ραχούλας. 16. Πόη- σό μου, κάνε μου. 17. Να τό χορήφω φω- νάζοντας ευθιμικά «ντάχιρν-ντίχιρν τοῦ μουρόμ». 18. Άνατριχίσα από νοσταλ- γική άπίθυμία. 19. Η λέξις «κήπους» χρησιμοποιείται ειδικώς μόνο για τόν μακροτ' της Παναγίας. 20. Ο περιφη- μος μουσικός της Άγιάσου. 21. Το κο- λυαίο, απημένο μουλαράκι του Τίνι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ «Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΑΗΝΗ»

Το σατυρικόν άριστούργημα του συ- νεργάτου μας ποιητού κ.Δ.ΛΟΝΤΟΥ Copyrighta Τριβόλου (Συνέχεια)

Τόν κίνδυνον κα άλαβε ό πλέον Τουρκιστή. Κ' ήγέρθη από φόβο τής τρωμεθός σιγμής. Χμ.. βήχει ξαναβήχει και τέλος άρχιμ.. Εῦ όλα στο κεφάλι μας δέ βάζουμε μελιά. Δέν εΐμαστε Σαμιώτες και μήτε Κρητιτοί. *Η Δέσπος μόνο ξέρει (1) Άγά μου πέκει'. (2) *Εμεις μονάχα βλέπουμε χαράφια μας κ' έλαις. (3) Με σās άδέφφια ζοῦμε και κάνουμε δουλειές. Άλλ' ό Σαφκέρ σηκώνεται και κράζει με δογή. Γιαυτό καταδικάζετθε ακόμα πιο πολύ. Τους Τούρκους κατακλέψατε μεγάλους και μικρούς. Κι' από αγάδες πούταν τους κάνατε φτωχούς. (4) Του Κουλαξίξ έφέντη τ' ερίθμητα καλά.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

— Με πάτησε τό αυτοκίνητο τας Μπενάκη και δέν έπαθα τίποτα. — Ά; Τίς άτυχος που εΐσαι! Αυτός θα μπορούσε να πληρώσει πολλά. *** Μεταξύ ευγραφείων: — Ήθελα να γράψω κατι που να μην τώχει γραφει άλλος ως τώρα. — Είνε πολν εύκολο! Γράψε ε- να εγκώμιο για τό φιλολογικό σου έργο. *** — Μάλιστα Κύριε! Σε πολλά σαλονία με περνούν για την κόρη μου. — Ποτε έχει περάσει τά πε- νήντα! *** — Τον αγαπās τό νέο σου ά- δερφεύλη, Γιαννούλα, ή θέλεις να τον πουλήσουμε; — Δέν τον αγαπώ άλλι καλλι- τερα να τον μεγαλώσουμε λιγάκι για να γίνει πιο άκριβος, σαν τό πετειναράκι μας. *** — Δέ μου λές, Σταβρούλα, τώ- φαγες όλο τό πουλι τό χθεσινό; — Τι ήθελα να κάνω Κυρία! Στο σπίτι που ήμουνα πριν έρθω σέ σās δέν τρώγαμε ποτέ χθεσινά φαγητά. *** — Άκουσε έγγονή μου. Άλλη φορά στα δικά μας τά χρόνια ποτέ δέ θα σκεφτότανε μια κοπέλλα να ντυθει όπως εσεις σήμερα. — Ναι, Γιαγιά, αλλά και ποτέ δέ θα μπορούσαμε να σκεφθούμε σήμερα να ντυθούμε όπως στα δικά σας τά χρόνια. *** — Είδα κ' έπαθι να εε γνωρι- σω κυρ Άντωνάκη μ' αυτό το κα- ταμπαλωμένο κουστοῦμι που φοράς. — Εέρεις, πηγαινω στον Οικονο- μικό Έφορο για μι ά φορολογική ένσταση... ΤΟΠ Τσεφλίκια, χάνι, σπήμα πιθάρια τα φουριά Τ' άρχάξαν τακογλύφοι κλ-φτο-Μυτιληνιοί. Και βγήκαν Βασιλείου (5) Μπουρνάτοι Μπουστανοί. ΣΧΟΛΙΑ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ». Ο Θεός πι ά ξέρει τι ξέρει ή Δέσπος, που τό άποσιω- πα ό ποιητής. 2. Το π e κ - ε τ με τό Κ ρ η τ ι κ ο ι ριμάρι άσχημα ή άτε- λως. Το τοῦτοεν μας φάνεται περιεργον προκειμένου περι ποιητού που παίζει εις τά δάκτυλά του τη στιχουργική. 3. Στιγ- ματίζει την συμπερονοτολογίαν των συμ- πατριωτών του. 4. Μεγάλη ιστορική ά- λήθεια πράγματι. 5. Διαμαρτυρόμεθα άν- τώνως διά την κακσμεταχείρισιν των πλουσίων οικογενειών της πόλεως μας και άποροῦμεν πως εξακολουθοῦν ύστερ' από τοιαῦτον έστινάγμα να έχουν φίλον τόν ποιητήν οι Μπεστανατοι και συγγενή οι Βασιλείου. Ήμεις εν πάση περιπτώ- σει δέν επιδοκιμάζομεν τούς τοιαύτους χαρακτηρισμούς, αλλά και δέν λογοκρί- νομεν τούς στίχους του, και από σέδας προς τόν συνεργάτην μας και διότι δέν μας τό επιτρέπει.

ΕΓΧΩΡΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΙΜΟΤΗΣ

Προχθές έσπέρας ελήλθεν εις τὸ κεντρικώτερον ζαχαροπλαστείου τῆς πολέως μας γνωστὴ ψυχικὰ δεσποινίς, καὶ ἰδιαίτερα φίλη τοῦ καταστηματαρχοῦ, διὰ νὰ προμηθευθῆι κατὰ τὸ σῆμα πάστες γιὰ τὸ σπίτι. Κατὰ τὴν ὥραν ὅμως ἐκείνη εὐρίσκειτο εἰς τὸ ζαχαροπλαστείου καὶ ἡ κυρία καταστηματαρχοῦ, δυσπιστοῦσα προφανῶς πρὸς τὸν μοιροτύρη σύζυγον τῆς. Ἡ πελάτις εἶνε συνηθισμένη νὰ παίρνει τὸ δέμα μὲ τὰ γλυκὴ καὶ νὰ φεύγει χωρὶς νὰ πληρώσει, τὰ δὲ γκαρσόνια νὰ ὑπογγυλλοῦν πρὸς χρέωσιν τὸ ὄνομα τοῦ ἀφεντικοῦ των. Ἡ στιγμή ἦτο κρίσιμος. Ἄλλ' ὁ καταστηματαρχὸς ἔμπειρος περὶ τὰ τοιαῦτα πληροῖζει, διὰ νὰ περιποιηθῆι δῆθεν τὴν πελάτιδα, παίρνει ἀπὸ τὸ γκαρσόν τὸ πακέτο καὶ τῆς τὸ ἀγχειρίζει μαζὺ μὲ ἓνα εἰσοδωδραχμον πού εἶχε βγάλει ταχυδακτυλογραφικῶς ἀπὸ τὴν τσέπην του ἐν τῷ μεταξύ. Ἡ δεσποινίς εὐχαριστήσασα διὰ γλυκυτάτου μειδήματος τὸν φίλον τῆς καταστηματαρχὸν, ὅστις, ὡς αὕτη ἐκ παρῶ νοήσεως ἐνόμισεν, ἤτις ἔδιδε καὶ χρήματα μαζὺ μὲ τὰ γλυκὴ, ἐστράφη διὰ νὰ φύγει, ὅποτε ὁ κουβαυτῆς ζαχαροπλάστης ἀσφαλῶς θὰ ἐπιπτεν κεραυνόπληκτος! Ἐτύχως ἡ ἐτοιμότης του τὸν ἔσωσε καὶ πάλιν. Πνίγων τὴν ἱερὰν ἀγαυάκτησιν του διὰ τὴν βλακείαν τῆς φίληςξέτου—μὰ ντίπ ντουβάρι νὰ εἶνε!— ἐφώναξε μὲ βροντωδὴ φωνήν, ὅχι τόσο διὰ τὸ γκαρσόνι δούσον διὰ νὰ καθηλώσει τὸ ὠραίο ντουβαράκι του εἰς τὴν θέσιν του:— Γκαρσόν! ἔλα δόσε ρέστα στὴ δεσποινίς!

Ἡ δεσποινίς ἀντιληφθεῖσα ἐπὶ τέλος τὴν γκάφην τῆς, ἐστράφη νευρικὰ καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ γκαρσόν τὸ εἰκοσάδραχμον χωρὶς νὰ περιμένει ρέστα, ἀπο τὴ σαοτισμάρα τῆς. Καὶ τότε τὸ γκαρσόν—ἄλλο ντουβάρι αὐτὸ—πλησιάζον τὸν περίρρυτον ἰδρωτὶ καταστηματαρχὸν, ὅστις ἐπανήρχετο ἀνήσυχος πλησίον τῆς γλυκυτάτης συζύγου του, τοῦ ἔδωκε 8 δραχμὰς λέγων:— Δέν ἐπῆρε τὰ ρέστα.

Ὁ ἀτυχὴς ζαχαροπλάστης, ἔξω φρενῶν πλέον ἐξερράγη:— Σοῦ τὰ ἀφήκε μπουρμπουάρ, βρέ κτήνος! Τι μοῦ τὰ δίνεις ἐμένα! Ἐγὼ εἶμαι ἀφεντικὸ βρέ, δέν εἶμαι γκαρσόνις νὰ πάρω μπουρμπουάρια! Ἐπειτα στρεφόμενος πρὸς τὴν σύζυγον του παρεπονέθη: Εἶδες τί μὲ κάνουνε, ἀγάπη μου! Μα τὸ θεὸ μὲ σταυρόνουνε κάθε μέρα! Οὐλοῦ τους ἔδω μέσα ντουβάρια εἶνε μὰ τὴν παναγία!

Ἐτύχως διὰ τὸν θρασὺν ζαχαροπλάστην, ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἡ φιλάτη του σύζυγος δέν ἐφάνη διόλου ἐξυπνότερη ἀπὸ ντουβάρι. Ἄλλως τὸ ὠραίο ζαχαροπλαστεῖο θὰ γινώτανε ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ κεραμηδαριό.

ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ὅταν μαλώνουνε δυὸ ἐπωφελεῖται ὁ τρίτος

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

* Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναχωρήσεως ἐξ Ἑλλάδος τῆς Γαλλικῆς Στρατιωτικῆς ἀποστολῆς θὰ τῆς παραθέσει ἐπίσημον τιμητικὸν γεῦμα ὅπερ εἰς τὴν μὴ διπλωματικὴν γλώσσαν λέγεται «σικτιρ-πιλόφ».

* Ὁ κ. Τσαλδάρης, ὁμιλῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ κόμμα του ἐν γνώσει τῶν σημερινῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλλάδος δέν σκέπτεται καν νὰ ἀνακινήσει πολιτικὰ ζητήματα. Αἰ ε σ υ ν θ ἦ κ α ι ε ἰ ἄς ὑπηνίχθη ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ Κόμματος εἶνε πιθανῶς ἡ διαρξίς τοῦ στρατιωτικοῦ συνδέσμου.

* Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐσοφίσθη ὁ Χίτλερ νὰ προκαλέσει τοὺς ἐργάτας μὲ παρελάσεις τῶν Χαλυβδοκράνων του εἰς τὰς κομμουνιστικὰς συνοικίας διὰ νὰ ἐπωφεληθῆι τῶν ταραχῶν καὶ νὰ καταλάβει τὴν ἐξουσίαν ὡς Δικτάτωρ. Ὁ Χίντεμπουργκ ὑπεστήριξε τὰ σχέδιά του διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὅμως αὐτὸς τὸ πρόσχημα τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου καὶ νὰ γίνῃ ὁ ἴδιος Δικτάτωρ. Ἐτοι τὴν ἐπαθεὺν ὁ κ. Χίτλερ ἀλλὰ καὶ οἱ Γερμανοὶ μαζύ.

* Μερικοὶ ὑπουργοὶ τοῦ Μουσολίνι ἐζήτησαν ὀλίγην ἐλευθερίαν χάριν τοῦ Λαοῦ. Καὶ ὁ Μουσολίνι τοὺς ἔδωκε τὰ παπούτσια στὸ χέρι καὶ τοὺς ἀφῆκεν ἐλευθέρους, ἀπαλλάξας αὐτοὺς τῶν ὑπουργικῶν των καθηκόντων.

* Οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεῦσεως μῆταν μὲ τὰ καλά τους στὸ χορὸ τῆς προεκλογικῆς κινήσεως

καθ' ἣν στιγμήν ἡ μὲν Βουλὴ δέν διελύθη ἀκόμη ὁ δὲ... ἀνύπαρκτος στρατιωτικὸς σύνδεσμος κόμει ἀρχαιρεσίας.

ΟΔΙΣ ΨΗΜΑΤΑ

Τὴν ἔσπεραν τῆς περικλυτοῦσης Παρασκευῆς ὁ μοτοσυκλετίστας κ. Ζαφείρης Βουρνάζος κατελθὼν αἰφνιδίως μετὰ τοῦ ἐτέρου του ἡμίσεως τῆς ἀνυπόπτως τρεχούσης μοτοσυκλέτας του ἐξυγάρισεν φιλοτίμως διὰ τῆς ρινό; του ἀρετὸν μέρος τοῦ Μακρυγιαλοῦ, ἃ εὐ ἔπευκτέου εὐτυχῶς. Μόνον τὸ πρόσωπον τοῦ ἐτέρου του ἡμίσεως—διὰ πᾶν ἄλλο πλάσμα, ὅχι ὅμως καὶ διὰ νὰ χρησιμοποιηθῆι ὡς ἄρστρον, ἐστραπατασάρισθη, ὡς μπουφῆς ταβέρας, κατὰ τὴν διάρκειαν καιγᾶ μὲ οβυστινὴν λάμπαν.

— Ὡσαύτως ἦν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔσρος μοτοσυκλετίστας ὁ κ. Χαϊζηλάμπρου, ἐπιχειρήσας νὰ κάμει τὴν αὐτὴν γεωργικὴν ἀσχολίαν εἰς ἀγροικὴν ὁδὸν ἐραυματίσθη μᾶλλον σ βιρῶς εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθῆς ἡ κοιμωμένη καὶ ἀγρυπνοῦσα πόλις μας κτεπλάγη ἀπὸ τὸ ἄκουσμα γλυκυτάτων ἤχων βιολιῦ πού ἤρχοντο—ἐόμιζε κανεὶς—ἐξ Οὐρανοῦ. Οἱ γεροντο-ὄρες ἤλπισαν εἰ καὶ βλίνετ ἀνωθεν ἐπὶ τέλος ὁ περιπόθητος νυμφίος, οἱ δὲ χιλιασταὶ ἐξῆλθον νὰ ὑποδεχθῶν τοὺς προσκόπους τῆς δευτέρας παρουσίας ἀγγέλους.

Μετ' ὀλίγον ὅμως ἡ ἀγγελικὴ μουσικὴ ἔπαυσεν. Ὁ κύριος Στέλιος εἶχε κατέλθει ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ Γερανοῦ, γελῶν τὸν συχνὸν γέλωτά του, διὰ νὰ μὴν πέσουν μυῖγες στὸ ποτήρι του.

ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΜΑΤΑΙΩΤΗΤΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς γάμους τοῦ ἄρτι ἐκ Πειραιῶς καταπεύσαντος φερέλπιδος καὶ ἐσταλτοῦ νέου κ. Γερανοῦ Σχημαλοπούλου ἢ Κόκλωπος μετὰ τῆς εὐηγμένης καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης κεκοσμημένης ἑως ἁγίας Βερβοροφάγου, ἐπισυμβάντας χθὲς ἔσπερας ἐν τῷ λιμένι Μυτιλήνης. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ χαριτωμένος κουμπάρος λιμεναρχῆς κ. Σένος. Τοῦ νεονύμφου ἐπρόκισεν ἡ Λ. Ἐπιτροπὴ μὲ ἐξικισχίλιας δραχμὰς ἡμερησίως ἐπ' ἔσον χρόνον θὰ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των ἐντὸς τοῦ λιμένος μας. Συγχαιρῶντες τὸ εὐάριστον ζεῦγος, τοῦ εὐχόμεθα ταχεῖαν ἀναχώρησιν διὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος εἰς ἄλλα κλίματ' ἑυθερμότερα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ χαριτωμένη κ. Κτεσῖκα τοῦ κ. Τρωγοπέδη ἔτεκεν αἰσῶς ἄρρεν εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ κ. Διάρου. Τὸ τε νεογνὸν καὶ ἡ Λεχὼ ἔχουν καλῶς. Συγχαιρῶμεν τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀγγελικοῦ θλαστοῦ.

ΧΑΣΙΣ ΠΡΟΛΟΝΖΕ

Χθὲς ἔσπερας ὡς καὶ καθ' ἑκάστην χασίς προλονζὲ παρὰ τῆς ἐξιπέμψ κ. Διμανικῆ Ἐπιτροπῆς. Εἰς τοὺς εὐρυχώρους καὶ σκοτεινοὺς διαδρόμους τοῦ ἐκ κυβλίθων μεγαλοπρεποῦς καὶ φιλοξένου μέγαρου τῆς παρὰ τὸ Ἡρώον οἱ προσκεκλημένοι, ἐξηπλωμένοι ἀνέτως, διήλθον τὴν νύκτα των ὡς ἐν δυνεῖφ μακρᾶν τῆς τύρβης τῆς πόλεως.

Δεξιναμεν τὸν κ. Κουμπότρουπαν, τὸν κ. Ὁφαμά, τὸν κ. Ζόρικον μὲ τὸ κοκκινόφουντο κομπολόι του τὸν κ. Μπελαλῆν μὲ ὑποκάμισον ὄργαντιν πάλ, τὸν κ. Τηπαναγιάσσω, τὸν κ. Τίπινιστριστεμουνάσε ἐράσω μετὰ τῆς ἰσοβίας του καὶ ἄλλους.

ΝΕΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἰδρυθῆ ἐν τῇ πόλει μας «Σύλλογος μουγγυνηδων». Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Πετροπούλου, Γ. Κουντούρη ταμίου, Γρηγ. Γρηγοριάδου, Βασίλ. Ἀλιμανάλη, Γ. Πετρονάκου καὶ τινος ἀνωτέρου Δικαστικοῦ. Ὁ Σύλλογος ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ Σιβασιμωτάτου.

ΠΕΡΙΤΤΑΙ ΑΙ ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ

Ἐπιτροπὴ διανοσμένων κομμουνιστῶν ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν ἔδειαν ἀντιπλεμικῆς διαλέξεως. Ὁ κ. Νομαρχῆς ἀπήντησεν δι' αὐτὰς περιττεύου ἐπ' ἔσον ἡ Ἑλλάς χάρις εἰς τοὺς καταχρυσὸν καὶ τὰ καθημερινὰ ἀεροπορικοναυτικὰ δυστοχήματα ἀφοπλίζεται αὐτομάτως.